

a, 31), धर्माधिकारण°, नृत्य°, परि°, पाक°, पीडा°, पुण्य°, प्रति°, प्रव-
म°, फल°, वस्त्र°, ब्रह्म°, भय°, भर्तृ°, भाण°, भोरुष्ठान, भूत°, भोग°,
मद°, मधुष्ठान und मधुस्थान, मध्य°, मरु°, मूल°, यथा°, रण°, रयि°,
लेख्य°, वज्र°, वध°, वध्य°, वयः°, वर्ण°, वि°, विराट्°, विश्वास°, वि-
शेष्यार°, विकार°, वीर°, व्यवहार°, व्याधि°, शयन°, शिरः°, शिल्प-
स्थानविद्या, शुल्क°, स°, संकेत°, सत्त्व°, समान°, सर्वनाम°, सह°, सहै-
क°, सिद्धि°, सुर°, मुष्ठान und मुस्थान, सूत्र°, स्व°, कृदय°.

स्थानक (von स्थान) 1) m. N. pr. eines Mannes RĀGA-TAR. 8, 1247. —
2) n. a) Stellung des Körpers (beim Schiessen u. s. w.) MALLIN. zu Ku-
MĀRAS. 3, 70. RĀGA-TAR. 7, 1719. Bez. einer best. Stellung VIKR. 64, 21.
— b) Stellung, Rang, Würde MBH. 13, 1852. — c) Ort, Platz: स्थान-
कस्थानकेषु PĀNĪKAT. ed. OFN. 49, 20. Stadt ÇABDĀRTHAK. bei WILSON. —
d) eine Vertiefung um die Wurzel eines Baumes, in welche das für den
Baum bestimmte Wasser gegossen wird, H. 1095. HALĀJ. 2, 29. — e) Bez.
best. Abtheilungen im Kāthaka Ind. St. 1, 69, 3, 285. 454. — f) a bubble
or a bead on spirits or wine WILSON nach ÇABDĀRTHAK.; vgl. स्थानक.
— Vgl. पताका° (auch SĀH. D. 510).

स्थानचञ्चला f. eine Art Ocimum (बर्बरी) ÇABDĀ. im ÇKDr.

स्थानचित्तक m. Quartiermeister PĀNĪKAT. 136, 22.

स्थानच्युत adj. um seinen Platz gekommen, von seinem Platz ent-
fernt: स्थानस्थितस्य पद्मस्य मित्रौ वरुणभास्करो । स्थानच्युतस्य तस्यैव
ल्लेदशोषणकारकौ ॥ GĀRUPA-P. 115 im ÇKDr.

स्थानत्याग m. das Verlassen seines Wohnorts Spr. (II) 7381.

स्थानत्र n. nom. abstr. am Ende eines comp.: एक° nom. abstr. von
एकस्थान adj. demselben Organ angehörig VOP. 1, 4. Comm. zu TS.
Prāt. 1, 33.

स्थानदात्र n. ag. Jmd (gen.) seinen Platz anweisend; f. °दात्री
PĀNĪKAT. 2, 3, 58.

स्थानदीप्त adj. in der Auguralkunde Unglück verheissend wegen des
Standortes VARĀH. BRH. S. 86, 63.

स्थानपर्व adj. von स्थानपति gaṇa मन्त्रपत्यादि zu P. 4, 1, 84.

स्थानपति m. Herr des Ortes ebend.

स्थानपाल m. Hüter eines Ortes JĀG. 2, 173. RĀGA-TAR. 8, 818. Hüter
einer Region: मरुतो सप्त सप्तानां स्थानपालाः R. 1, 47, 3; vgl. unter
स्कन्ध 1) c).

स्थानप्रच्युत adj. = स्थानच्युत. करेणव इवारणे ऽयूषपाः R. 2, 65, 20.

स्थानभङ्ग m. Ruin —, Fall eines Ortes PĀNĪKAT. 47, 9, 12.

स्थानभ्रंश m. Verlust seiner Stellung VARĀH. BRH. S. 104, 36. Verlust
seines Standortes Spr. (II) 6115.

स्थानभ्रष्ट adj. seiner Stellung verlustig gegangen, von seinem Platz
entfernt VARĀH. BRH. S. 104, 25. दत्ताः केशा नखा नराः Spr. (II) 7223.

स्थानमृग m. Bez. grosser Fische, des Krebses, der Schildkröte, des
Krokodils und des Makara (weil sie angeblich an demselben Platze
bleiben) RĀGA. in NIGH. Pr.

स्थानयोग m. pl. die respectiven Standorte (von Waaren) oder Mittel
zur Aufbewahrung M. 9, 332.

स्थानयोगिन् adj. = स्थानयोग Comm. zu VS. Prāt. 1, 136.

स्थानविद् adj. ortskundig KATHĪS. 12, 153.

स्थानविभाग m. Vertheilung —, Anweisung der Plätze BRĀH. in
Ind. St. 1, 114. Ueber die Bed. des Wortes bei den Mathematikern s.
COLEBR. Alg. 6. 10.

स्थानस्य adj. auf seinem Platze stehend, sich nicht bewegend VARĀH.
BRH. S. 89, 12. zu Hause sitzend (= स्वस्थानस्य TRIK. 3, 1, 5. H. 477)
HALĀJ. 2, 213.

स्थानस्थान n. pl. dieser und jener Ort: °स्थानेषु वधाम so v. a. in
allen Ecken und Winkeln (des Hauses) KATHĪS. 26, 74; vgl. स्थाने स्था-
नेषु VARĀH. BRH. S. 27, 5.

स्थानस्थित adj. an seinem Platze stehend Spr. (II) 7325 und unter
स्थानच्युत.

स्थानाङ्ग (स्थान + 3. अङ्ग) n. Titel des 3ten der 12 heiligen Bücher
der Gāina H. 243. WILSON, Sel. Works 1, 284. 286.

स्थानाध्यक्ष (स्थान + अक्ष) m. Gouverneur eines Platzes H. 724.

स्थानापत्ति (स्थान + पत्ति) f. das an die Stelle Treten KĀTJ. ÇA. 4, 3, 19.
Comm. 323, 14.

स्थानापन्न adj. an die Stelle getreten, substituirt Schol. zu KĀTJ. ÇA.
323, 13. 18. fg.

स्थानासनविकारवत् (von स्थान + आसन + विकार) adj. im Besitz
der Wohnstätte, des Sitzes und des Erholungsplatzes seiend M. 2, 248.

स्थानास्थानज्ञानबल n. die Macht des Wissens dessen, was sich schickt
und was sich nicht schickt, BURNOUR in Lot. de la b. I. 783.

स्थानिक (von स्थान) 1) adj. an die Stelle von — (gen. oder im comp.
vorangehend) getreten Schol. zu P. 7, 3, 47. 6, 1, 186. 8, 3, 58. — 2) m.
Gouverneur eines Platzes H. 724.

स्थानिन् (wie oben) adj. 1) eine hohe Stellung einnehmend: पातित्यं
स्थानिनामपि Verz. d. Oxf. H. 14, a, N. 1. 231, b, 37. 43 (als gen. zu fas-
sen). — 2) am Platz —, an der Reihe seiend, hergehörig Schol. zu KĀTJ.
ÇA. 323, 17. देवता ंच. ÇA. 3, 13, 19. अ° 20. was ursprünglich dage-
standen hat, m. das Primitive im Gegensatz zu अदेश Substitut Schol.
zu P. 3, 1, 44. 6, 1, 102. 7, 2, 80. — 3) was ursprünglich dagestanden hat
oder dastehen müsste, aber nicht dasteht; zu ergänzen (= अप्रपुष्यमान
Comm.) P. 1, 4, 105. 2, 3, 14.

स्थानिवत् (von स्थानिन्) adv. wie das Primitive: स्थानिवद्देशः d. i. für
das Substitut gelten dieselben Regeln wie für das Primitive P. 1, 1, 56.
VOP. 2, 5. Prāt. zu P. 6, 4, 93. Davon nom. abstr. 1) स्थानिवत्त्व n. Schol. zu
P. 1, 1, 56. — 2) स्थानिवद्भाव m. Prāt. zu P. 6, 4, 93. KĀC. zu P. 1, 1, 56.

स्थानीय (von स्थान) 1) adj. am Ende eines comp. a) seinen Stand
habend —, sich befindend in: कण्ठ° VEDĀNTAS. (Allah.) No. 54. — b)
die Stelle von — vertretend P. 5, 4, 10. पितृ° Schol. पति° ंच. GĀH.
4, 2, 18. कपाल° Schol. zu KĀTJ. ÇA. 4, 11, 8. Verz. d. Oxf. H. 216, b, 1
v. u. ÇĀK. zu KĀTHOP. 5, 1. zu BRH. ĀR. UP. S. 233. 301. Daçak. 59,
12. fg. KULL. zu M. 1, 21. — 2) n. Stadt AK. 2, 2, 1. H. 972. HALĀJ. 2,
130; vgl. VĪĀSPATI beim Schol. zu H. 972.

स्थानियोग adj. (f. स्त्री) in der Beziehung von „anstatt (स्थाने)“ stehend:
षष्ठी d. i. der Genitiv bezeichnet dasjenige, an dessen Stelle Etwas tritt,
VS. Prāt. 1, 136. P. 1, 1, 49.

स्थानियोगिन् adj. dass.; davon nom. abstr. ऽयोगित्व n. Schol. zu P. 1, 1,